

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การใช้บังคับกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมที่สิ้นสุดระยะเวลาการใช้บังคับแล้ว

กรมโยธาธิการและผังเมืองได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๗๐๖/๔๓๑๗ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความว่า กรมโยธาธิการและผังเมือง ได้รับแจ้งจากจังหวัดสมุทรปราการ ตามหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ด่วนที่สุด ที่ สป ๐๐๒๐.๓/๖๔๓๙ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ สรุปความว่า ตามที่กรมโยธาธิการและผังเมืองได้ตอบข้อหารือเกี่ยวกับกรณีกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๕๔๔ สิ้นสุดระยะเวลาการใช้บังคับ เจ้าพนักงานท้องถิ่นยังสามารถใช้กฎกระทรวงดังกล่าวเป็นกรอบในการพิจารณาอนุญาตก่อสร้างอาคารต่อไป โดยเทียบเคียงกับบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้หรือไม่

กรมโยธาธิการและผังเมือง เห็นว่า คำวินิจฉัยดังกล่าวเป็นกรณีที่ได้มีบทบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะในส่วนของบทเฉพาะกาลตามพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยให้นำบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายเดิมมาใช้บังคับได้ แม้จะออกกฎกระทรวงตามกฎหมายฉบับใหม่ไม่ทันภายในเวลาหนึ่งปี ยกเว้นในส่วนของการกำหนดโทษ แต่ในส่วนของการให้ใช้บังคับผังเมืองรวมซึ่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้กำหนดระยะเวลาสิ้นสุดของกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมไว้อย่างชัดเจน และได้มีบทบัญญัติส่วนใดที่กำหนดให้กฎกระทรวงที่สิ้นสุดระยะเวลาไปแล้วยังมีผลใช้บังคับไปพลางก่อนจนกว่าจะมีกฎกระทรวงฉบับใหม่ใช้บังคับ ประเด็นข้อหารือนี้จึงไม่อาจนำแนวคำวินิจฉัยดังกล่าวมาใช้กับกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองได้ ซึ่งจังหวัดสมุทรปราการได้พยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำเทศบัญญัติหรือข้อบัญญัติของแต่ละท้องถิ่นเพื่อใช้ในการชั่วคราวในระหว่างที่กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมเมืองหมดอายุการใช้บังคับ แต่ประสบปัญหาในการดำเนินการหลายประการ ประกอบกับกรณีที่ขาดกฎหมายใช้บังคับจะก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดินและอาคารอย่างไร้ทิศทาง และปัญหาผลกระทบในด้านต่างๆ จังหวัดสมุทรปราการเห็นว่าการสิ้นสุดระยะเวลาการใช้บังคับกฎกระทรวงผังเมืองรวมไม่ว่าจะเป็นบทเฉพาะกาลหรือบทบัญญัติของกฎหมาย คณะกรรมการกฤษฎีกามุ่งตีความกฎหมายเพื่อเร่งรัดเจ้าหน้าที่ให้รีบออกกฎกระทรวงเพื่อประโยชน์สาธารณะและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย โดยมีให้เกิดช่องว่างในการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ถือปฏิบัติตามกฎหมายเดิมโดยไม่ขัดต่อกฎหมายใหม่

จังหวัดสมุทรปราการจึงขอให้กรมโยธาธิการและผังเมืองทบทวนความเห็น โดยหรือคณะกรรมการร่างกฎหมายกระทรวงมหาดไทยหรือคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็นคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ จะปรับใช้ได้หรือไม่ต่อไป

กรมโยธาธิการและผังเมือง เห็นว่า คำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวไม้อาจจะนำมาเทียบเคียงได้ ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

๑. คำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นกรณีที่ได้มีบทบัญญัติในส่วนของบทเฉพาะกาลไว้ในพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ ว่าให้นำบทบัญญัติตามกฎหมายเดิมที่อุกยยกเลิกเฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงมาใช้บังคับจนกว่าจะได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในส่วนนี้ใช้บังคับ และระยะเวลาหนึ่งปีตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นเพียงการเร่งรัดการดำเนินการออกกฎกระทรวงเท่านั้น มิได้เป็นเงื่อนไขหรือเงื่อนไขให้บทบัญญัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔ สิ้นผลไปเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีแต่อย่างใด

๒. กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ มีการกำหนดระยะเวลาการใช้บังคับไว้อย่างชัดเจนว่ามีระยะเวลาไม่เกินห้าปี และสามารถจะขยายระยะเวลาการใช้บังคับได้อีกห้าปี หรือครั้งละหนึ่งปีไม่เกินสองครั้ง แล้วแต่กรณี ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวมีลักษณะเป็นการกำหนดเงื่อนไขเวลาสิ้นสุดการใช้บังคับของกฎกระทรวงไว้อย่างชัดเจน และเมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ แล้วไม่ปรากฏบทบัญญัติส่วนใดที่กำหนดไว้ชัดแจ้งหรือเพียงพอที่จะพิจารณาได้ว่ากฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการใช้บังคับแล้วยังมีผลใช้บังคับไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีกฎกระทรวงฉบับใหม่ใช้บังคับ ดังนั้น กรณีที่กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมได้สิ้นสุดระยะเวลาการใช้บังคับแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จึงไม่อาจจะนำกฎกระทรวงนั้นมาเป็นกรอบแนวทางปฏิบัติที่จะพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ก่อสร้างอาคารหรือประกอบกิจการในเขตผังเมืองรวมได้

เนื่องจากจังหวัดสมุทรปราการและกรมโยธาธิการและผังเมืองมีความเห็นแตกต่างกันดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนในปัญหาข้อกฎหมาย และเพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณากฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมที่ใช้บังคับในจังหวัดอื่น ๆ ต่อไป กรมโยธาธิการและผังเมืองจึงหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยมีประเด็นว่า กรณีที่กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมได้สิ้นสุดระยะเวลาการใช้บังคับแล้ว ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารหรือพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการใด ๆ ในเขตผังเมืองรวม จะนำกฎกระทรวงที่สิ้นสุดระยะเวลาการใช้บังคับมาเป็นกรอบปฏิบัติในการพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ก่อสร้างอาคารหรือประกอบกิจการไปพลางก่อน จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมฉบับใหม่ใช้บังคับได้หรือไม่ ทั้งนี้ โดยเทียบเคียงกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ

กฤษฎีกา เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาข้อหาหรือของกรมโยธาธิการ และผังเมือง โดยรับฟังข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมโยธาธิการและผังเมือง) และผู้แทนจังหวัดสมุทรปราการ แล้ว มีความเห็นว่า ในการใช้บังคับกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวม จำเป็นต้องมีการปรับปรุงผังเมืองรวมให้เหมาะสมกับสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปหรือเพื่อประโยชน์แห่งรัฐอยู่เสมอ เพื่อให้การบังคับใช้กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมบรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ เนื่องจากผังเมืองรวมเป็นแผนผัง นโยบายและโครงการ รวมทั้งมาตรการควบคุมโดยทั่วไปเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและการดำรงรักษาเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้องในด้านการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณสุข โภค การบริการสาธารณะและสภาพแวดล้อม ประกอบกับ มาตรา ๕๗^๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้การวางผังเมือง การกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ในที่ดิน และการออกกฎที่อาจมีผลกระทบต่อส่วนได้เสียสำคัญของประชาชนรัฐ ต้องจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนอย่างทั่วถึงก่อนดำเนินการ ดังนั้น รัฐจึงต้องคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเป็นสำคัญ และมุ่งหมายที่จะให้หลักประกันแก่เอกชนต่อการกระทำของรัฐ โดยให้ฝ่ายบริหารดำเนินการให้เป็นไปตามหลักการที่กฎหมายกำหนดไว้ การกระทำของฝ่ายบริหารที่ไม่มีกฎหมายกำหนดหรือให้อำนาจไว้และมีผลกระทบต่อสิทธิของประชาชนย่อมไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีตามข้อหาหรือนี้ หากผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณา ก่อสร้างอาคารหรือการประกอบกิจการในเขตผังเมืองรวมนำกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมที่สิ้นสุดระยะเวลาการใช้บังคับไปแล้วเป็นแนวทางในการพิจารณาอนุญาตก่อสร้างอาคารหรือประกอบกิจการใด ๆ จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

อนึ่ง ตามข้อหาหรือนี้เป็นกรณีกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖^๒ แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง

^๑ มาตรา ๕๗ บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับข้อมูล คำชี้แจง และเหตุผลจากหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ก่อนการอนุญาตหรือการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมใดที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดที่เกี่ยวกับตนหรือชุมชนท้องถิ่น และมีสิทธิแสดงความคิดเห็นของตนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปประกอบการพิจารณาในเรื่องดังกล่าว

การวางแผนพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ การวางผังเมือง การกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ในที่ดิน และการออกกฎที่อาจมีผลกระทบต่อส่วนได้เสียสำคัญของประชาชน ให้รัฐจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนอย่างทั่วถึงก่อนดำเนินการ

^๒ มาตรา ๒๖ การใช้บังคับผังเมืองรวมให้กระทำโดยกฎกระทรวง

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งต้องมีรายการตามมาตรา ๑๗ และให้ใช้บังคับได้ไม่เกินห้าปี ในระหว่างที่กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งใช้บังคับ ถ้ากรมโยธาธิการและผังเมืองหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น เห็นสมควร จะกำหนดให้แก้ไขปรับปรุงผังเมืองรวมเสียใหม่ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมที่

พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการผังเมือง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้กำหนดระยะเวลาการใช้บังคับไว้ในข้อ ๑^๓ แห่งกฎกระทรวงดังกล่าวอย่างชัดเจน โดยกำหนดให้ใช้บังคับกฎกระทรวงได้มีกำหนดห้าปี ประกอบกับมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการผังเมือง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจในการออกกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมได้กำหนดระยะเวลาการใช้บังคับกฎกระทรวงไว้ไม่เกินห้าปี และสามารถขยายระยะเวลาการใช้บังคับได้อีกห้าปี หรือครั้งละหนึ่งปีไม่เกินสองครั้ง แล้วแต่กรณี ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวมีลักษณะเป็นการกำหนดเงื่อนไขสิ้นสุดการบังคับใช้ของกฎกระทรวงไว้อย่างชัดเจน และเมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ แล้วย่อมเห็นได้ว่าไม่มีบทบัญญัติที่กำหนดให้กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมที่สิ้นสุดระยะเวลาการใช้บังคับแล้ว ยังมีผลใช้บังคับไปพลางก่อนจนกว่าจะมีกฎกระทรวงฉบับใหม่ใช้บังคับ ดังนั้น เมื่อกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมได้สิ้นสุดระยะเวลาการใช้บังคับแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จึงไม่อาจนำกฎกระทรวงดังกล่าวมาใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ก่อสร้างอาคาร หรือประกอบกิจการในเขตผังเมืองรวมได้ ซึ่งตรงกับนัยคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๕๑๐/๒๕๔๕^๔ และในกรณีนี้ก็ไม่สามารถเทียบเคียงกับความเห็นของ

เปลี่ยนแปลงไป หรือเพื่อประโยชน์แห่งรัฐก็ได้ โดยให้นำความในมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ภายในหนึ่งปีก่อนระยะเวลาการใช้บังคับกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งสิ้นสุดลง ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี สำนักรวบรวมสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมในการใช้ผังเมืองรวมดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ ถ้าเห็นว่าสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมไม่มีการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญให้กรมโยธาธิการและผังเมืองหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี จัดให้มีการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในท้องที่ที่ใช้บังคับผังเมืองรวมนั้นตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง และถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้านก็ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการผังเมืองขยายระยะเวลาการใช้บังคับกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งได้อีกห้าปี แต่ในกรณีที่เห็นว่าสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญ ก็ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการแก้ไขปรับปรุงผังเมืองรวมเสียใหม่ให้เหมาะสมได้

ในกรณีที่ไมอาจดำเนินการแก้ไขผังเมืองรวมได้ทันภายในระยะเวลาที่กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งใช้บังคับ ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการผังเมืองขยายระยะเวลาการใช้บังคับกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งได้อีกสองครั้ง ครั้งละไม่เกินหนึ่งปี

การขอขยายระยะเวลาการใช้บังคับผังเมืองรวมตามวรรคห้า ให้กระทำโดยกฎกระทรวง

๓ ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับได้มีกำหนดห้าปี

๔ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๕๑๐/๒๕๔๕ มีสาระสำคัญดังนี้

ตามหนังสือที่กรมการผังเมืองมีถึงโจทก์ระบุว่ากฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ๑ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๓๒ ถึงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๓๗ และมีการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับที่ ๑๖๙ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ๑ และฉบับที่ ๒๑๑ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ๑ ขยายอายุการใช้บังคับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ๑ ออกไปอีกฉบับละ ๑ ปี รวม ๒ ปี ซึ่งมีผลให้กฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ ๑ มีผลใช้บังคับถึงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๓๙ โจทก์ยื่นคำขออนุญาตก่อสร้างอาคารบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๐๕๘๕ เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ การยื่นคำขอของโจทก์จึงเป็นการยื่นภายหลังจากที่กฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ๑ สิ้นผลบังคับใช้ไปแล้ว พื้นที่บริเวณที่ดินของโจทก์ที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารจึงไม่มีกฎหมายใดๆ กำหนดว่าที่ดินของโจทก์อยู่ใน

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่) ที่ได้เคยวินิจฉัยไว้ในเรื่องเสรีที่ ๒๙๗/๒๕๔๕^๕ ว่า มาตรา ๘๖^๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้บรรดา บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔ ในส่วนที่ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัด หรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแทน ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เนื่องจากบทบัญญัติดังกล่าวมีเจตนารมณ์ในการรับรองบทกฎหมายที่ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงให้ยังคงมีหรือใช้บังคับต่อไปอีก ระยะเวลาหนึ่ง เพื่อมิให้การดำเนินการใด ๆ ต้องสะดุดหรือหยุดชะงักลง อีกทั้งระยะเวลาหนึ่งปีตาม มาตรา ๘๖ ดังกล่าวนั้นมีเจตนารมณ์เพื่อเร่งรัดฝ่ายบริหารในการดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง ระเบียบหรือข้อบังคับที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ เท่านั้น มิได้มีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดระยะเวลาในการบังคับใช้บทบัญญัติตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔ ไว้เพียงหนึ่งปีแต่อย่างใด

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๕๑

เขตพื้นที่สีเขียวอ่อน ซึ่งห้ามเจ้าของที่ดินก่อสร้างอาคาร โจทก์ในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินย่อมมีสิทธิที่จะ ใช้สอยที่ดินของโจทก์ได้ จำเลยซึ่งเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นชอบที่จะอนุญาตให้โจทก์ก่อสร้างอาคารบนที่ดินของ โจทก์ หากโจทก์ได้ยื่นคำขออนุญาตก่อสร้างอาคารโดยถูกต้อง

“บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามบทเฉพาะกาลของ พระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่ นร ๐๖๐๑/๑๕๕๐ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๕ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

“มาตรา ๘๖ บรรดาบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงให้คงใช้บังคับได้ ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง ระเบียบหรือข้อบังคับที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแทน ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ